هرگاه الله متعال بنده ای را دوست بدارد، به جبریل ندا می دهد که الله متعال فلانی را دوست دارد، تو نیز او را دوست بدار. پس جبریل او را دوست می دارد و به اهل آسمان اعلام می کند که الله فلانی را دوست دارد؛ شما هم دوستش بدارید. پس اهل آسمان نیز او را دوست می دارند و بدین ترتیب مقبول و محبوبِ اهل زمین هم می گردد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا أَحَبَّ اللهُ تَعَالَى العَبْدَ، نَادَى جِبْرِيلَ: إنَّ الله تَعَالَى يُحِبُّ فُلاناً، فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبريلُ، فَيُنَادِي في أَهْلِ السَّمَاءِ: إنَّ اللهَ يُحِبُّ فُلاناً، فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ القَبُولُ في الأَرْضِ»: «هرگاه الله متعال بنده ای را دوست بدارد، به جبریل ندا می دهد که الله متعال فلانی را دوست دارد، تو نیز او را دوست بدار. پس جبریل او را دوست می دارد و به اهل آسمان اعلام می کند که الله فلانی را دوست دارد؛ شما هم دوستش بدارید. پس اهل آسمان نیز او را دوست می دارند و بدین ترتیب مقبول و محبوبِ اهل زمین هم می گردد». و در روایتی از مسلم آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ تعالى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ، فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ، فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ، فَيَقُولُ: إِنِّي أُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضْهُ، فَيُبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ»: «هرگاه الله متعال بنده ای را دوست بدارد، جبریل را فرا می خواند و می گوید: من فلانی را دوست دارم، تو نیز او را دوست بدار. پس جبریل او را دوست می دارد؛ سپس در میان اهل آسمان ندا می دهد و می گوید: الله فلانی را دوست دارد، شما هم دوستش بدارید. پس اهل آسمان نیز او را دوست می دارند و آنگاه مقبول و محبوب اهل زمین هم می گردد. و چون الله بنده ای را دشمن بدارد، جبریل را فرا می خواند و می گوید: من از فلان بنده بیزارم، تو نیز از او بیزار باش؛ پس جبریل از او بیزار می شود و در میان اهل آسمان ندا می دهد که الله از فلان بنده بیزار است، شما هم از او بیزار باشید؛ و آنگاه منفورِ اهل زمین می گردد».

[صحیح است] [متفق علیه]

هرگاه الله متعال بنده ای را دوست بدارد، به جبریل ندا می دهد - و این بخاطر برتری او بر سایر ملائکه می باشد - و می گوید: من فلانی را دوست دارم، تو نیز او را دوست بدار؛ پس جبریل نیز او را دوست می دارد، سپس جبریل در میان اهل آسمان ندا می دهد که الله فلانی را دوست دارد، شما نیز او را دوست بدارید، پس اهل آسمان یعنی ملائکه او را دوست می دارند؛ سپس در زمین مقبول و محبوب اهل دین و اهل ایمان قرار می گیرد. و هرگاه الله متعال بنده ای را دشمن بدارد، او را دوست نداشته و از او خشمگین باشد، جبریل را ندا می دهد که: من از فلان بنده بیزارم و با او دشمنم، تو نیز از او بیزار باش و او را دشمن بدار، در نتیجه جبریل نیز به پیروی از دشمنی الله با آن شخص، او را دشمن می دارد، آنگاه جبریل در میان اهل آسمان ندا می دهد که:الله از فلانی بیزار است، شما نیز از او بیزار باشید، پس اهل آسمان نیز از او بیزار می شوند، سپس در زمین نیز نسبت به او کینه و دشمنی قرار داده می شود و اهل زمین نیز او را دشمن داشته و از او بیزار می شوند.